

На грані

Наші кореспонденти протягом декількох днів вивчали ситуацію на українсько-російському кордоні України. У цьому номері ми розповідаємо про всіх тих, хто сьогодні перебуває на грані. На грані своєї держави, на грані своїх можливостей, на грані війни та миру. І при цьому відчуває запас міцності й не бажає іншої долі.

стор.

Гостра тема – компетентні коментарі

Під час брифінгу перший заступник Голови ДПСУ – директор Департаменту охорони державного кордону генерал-полковник Павло Шишолін розповів журналістам, ветеранам і представникам громадськості про долі наших прикордонників з Криму, а також можливості прикордонного відомства забезпечити недоторканність державного рубежу в найгірших варіантах розвитку подій.

стор.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 12 (5410)

28 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Прийдуть до нас зі зброєю – на зброю й наштовхнуться!

стор.

Прикордонне відомство України здійснює охорону державного рубежу в умовах анексії Криму Російською Федерацією та напруги у південно-східних областях України. Держприкордонслужба продовжує активні заходи із забезпечення контрольованості ситуації, серед них: операція «Кордон» – на українсько-російській, українсько-білоруській ділянках, операція «Рубіж» на українсько-молдовському кордоні і операція «Режим» – на адмінкордоні АР Крим. У цих умовах, відповідно до розпоряджень Кабінету Міністрів України та відомчих наказів, у стислі терміни було фактично перебудовано систему охорони держкордону й доукомплектовано прикордонні підрозділи.

«Братський» вірус ненависті

Як так вийшло, що у сприйнятті переважної більшості росіян українці стали ворожою нацією, а наші російськомовні співвітчизники «беззаперечно» потребують захисту від «кровожерливих бандерівців–фашистів»? Все досить просто – в Російській Федерації останніми роками відбувалося зомбування власного населення, а проти України тривалий час ведеться тотальна інформаційна війна.

8-9 стор.

Приїхали шоумени, привезли гостинці

Відомі з телеекрану гості – Сергій Притула та Геннадій Попенко – відвідали прикордонників, які несуть службу на адмінкордоні з АР Крим біля села Чонгар. До захисників Вітчизни шоумени приїхали не з порожніми руками. Враженнями від поїздки та фотокартками Сергій Притула поділився на своїй сторінці в мережі Facebook.

стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло **1,2** млн. осіб > **317** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **33** особи > з них **8** незаконних мігрантів

Вилучено **19** од. зброї > **38** од. боєприпасів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **3** млн. грн.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

■ **Право на приватизацію**

Верховна Рада України прийняла за основу проект закону про внесення змін до статті 1 Закону "Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків" (щодо поширення права на отримання житла для військовослужбовців, працівників Збройних Сил України та Міністерства внутрішніх справ України). Зокрема, законопроектом пропонується надати військовослужбовцям і працівникам Збройних Сил України та Міністерства внутрішніх справ право приватизації житлових приміщень у гуртожитках.

Сергій ПОЛЩУК

■ **Із Криму до Європи – зась!**

Візи до країн Євросоюзу мешканцям Криму будуть видаватися тільки в Україні і тільки з українським паспортом, оскільки Крим є невід'ємною частиною України, – наголошується у прес-службі Єврокомісії. На цій підставі дипломатичні місії держав Євросоюзу у Росії не будуть ставити візи у російські паспорти мешканцям Криму. Крім того, для отримання візи жителям Криму необхідно буде звертатися у посольства відповідних держав в Україні з паспортом українця.

Наталія УСТЬЯНЦЕВА

■ **«Хорт» допомагає**

Ветерани силових структур ініціюють створення в Україні спецпідрозділу «Хорт» для допомоги державі із захисту територіальної цілісності країни та забезпечення порядку. «Хорт» – це професійна організація, заснована на базі Координаційного центру громадської безпеки України, Об'єднання ветеранів українських спецпідрозділів, Організації громадської безпеки України», – повідомляє глава «Координаційного центру громадської безпеки України» Павло Патарецький. Він повідомив, що до лав організації вступило вже близько 700 осіб, які в даний час допомагають українським прикордонникам та іншим силовим структурам у Херсонській, Запорізькій, Миколаївській областях, які межують з Кримським півостровом. Павло Патарецький зазначив, що в даний час спецпідрозділ має в наявності тільки дозволена законодавством травматичну і мисливську нарізну зброю. Варто відзначити, що в організацію можуть вступати всі люди, які мають необхідний бойовий досвід, незалежно від національності та релігійних переконань. На емблемі створюваного спецпідрозділу зображений вовк, оскільки «Хорт» – це давньоукраїнська назва вовків, сакральний військовий символ часів Київської Русі.

Василь ДРОЗДОВ

ДЕКЛАРАЦІЯ

«Крим був, є і буде в складі України»

Верховна Рада ухвалила декларацію про боротьбу за звільнення України. У цьому документі Рада звертає увагу урядів і парламентів світу, міжнародних організацій та світової громадськості на те, що український народ ніколи не визнає анексію невід'ємної частини своєї території – Автономної Республіки Крим, захопленої Росією з грубим порушенням фундаментальних норм міжнародного права.

Олена ТАЩИЛІНА

Зокрема зазначено, що Росія порушила чинне законодавство України, фундаментальні норми міжнародного права, закріплені в Статуті Організації Об'єднаних

Націй, Статуті Ради Європи, Заключному акті Ради з безпеки і співробітництва в Європі 1975 року, угоді про створення Співдружності Незалежних Держав 1991 року, Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1994

року, а також у Договорі про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Росією 1997 року.

Парламент звертається до всіх членів міжнародного співтовариства з настійним проханням утриматися від міжнародного визнання «Республіки Крим» і анексії Криму і Севастополя до

складу Росії як нових суб'єктів федерації.

Рада заявила, що Крим був, є і буде в складі України, а український народ ніколи і за жодних умов не припинить боротьби за звільнення Криму від окупантів, якою б важкою і тривалою вона не була.

ПРИЗНАЧЕННЯ

Михайло Коваль –
в. о. Міністра оборони України

З прикордонного відомства на серйозне підвищення пішов один із кращих кризових менеджерів у військовій сфері – генерал-полковник Михайло Коваль. У часи, коли Україна перебуває в найбільшій небезпеці за весь період новітньої історії Михайло Володимирович очолив оборонне відомство. Усі, хто знає генерала Михайла Ковалю, можуть впевнено сказати, що питання оборони зараз в руках професіонала.

Максим СІБУРОВ

Віддавши служінню Батьківщині понад 30 років свого життя Михайло Володимирович проходив службу у повітряно-десантних, танкових і внутрішніх військах. Більше 12 років він присвятив службі українському кордону. Генерал Михайло Коваль має у товаристві «зелених кашкетів» цілком заслужені авторитет і повагу. Він добре обізнаний у військовій справі офіцер, кандидат історичних наук і автор цілої низки наукових робіт. Добре зарекомендував себе на різних напрямках роботи, особливо у кризових си-

туаціях. Зокрема, під час добре всім відомих непорозумінь з Російською Федерацією на косі Тузла, у ході нещодавніх подій у Криму...

Днями Голова Верховної Ради України, виконуючий обов'язки Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Олександр Турчинов представив новопризначеного виконуючого обов'язки Міністра оборони України генерал-полковника Михайла Володимировича Ковалю керівному складу Міністерства оборони та Генерального штабу.

– Переконаний, що генерал-полковник Михайло Коваль буде користуватися принципами професіоналізму, патріотизму та відповідальності. Саме такою має бути по-

літика Міністерства оборони! – відзначив Олександр Турчинов. Він висловив переконання, що кожний із присутніх та кожний з українців гідно виконає свій конституційний обов'язок, зробить все від нього залежне, щоб у важких умовах зміцнити вітчизняну армію.

У свою чергу генерал-полковник Михайло Коваль подякував керівництву держави за довіру.

– Я чітко розумію ту відповідальність, яка лягла на мої плечі, і знаю, що у нас буде повне порозуміння. Слава Збройним Силам! Слава Україні! – сказав Михайло Володимирович.

РІШЕННЯ УРЯДУ

Ще майже 2 млрд. –
силовикам

З резервного фонду державного бюджету спрямують 1,9 мільярда гривень на потреби військових. Таке рішення закріплено розпорядженням Кабінету Міністрів України.

Андрій ГЕРАСИМКІВ

Виділені кошти передбачені для виплати грошового забезпечення військовослужбовцям Збройних Сил, Внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ та Державної прикордонної служби, проведення навчальних зборів з військовозобов'язаними та громадянами України, які проходять службу у військовому резерві, забезпечення харчуванням та речовим майном, предметами індивідуального захисту, лазне-пральними послугами, закупівлі медикаментів, паливно-мастильних матеріалів,

запасних частин, оплати послуг з перевезення військової техніки і особового складу. На ці гроші також передбачено закупівлю, модернізацію, ремонт озброєння, військової техніки та іншого військового майна. Відтак Міністерству оборони буде надано майже 1,5 мільярда гривень, Головному управлінню внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ – близько 360 мільйонів гривень, Адміністрації Державної прикордонної служби України – 273 мільйони гривень.

Крім того, Уряд надав кошти для проведення навчальних зборів з військовозобов'язаними. На ці цілі з резервного фонду державного бюджету Міністерству оборони виділено понад 17 млн. гривень.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Біженці будуть захищені

Кабінет Міністрів посилює піклування про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

Світлана ДЕЙЧУК

«Дозвіл на працевлаштування громадян, щодо яких буде прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, роботодавці отримуватимуть на безоплатній основі. Крім того, іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах не лише проживають, а й перебувають на території України, зможуть отримати допомогу у закладах для бездомних осіб. Відповідний законопроект на своєму засіданні затвердив Уряд», – наголосила міністр соціальної політики Людмила Денисова.

При цьому вона уточнила, що Мінсоцполітики ініціювало внесення змін до законів України «Про зайнятість населення» та «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей».

Міністр також підкреслила, що з метою удосконалення українського законодавства в цьому питанні Мінсоцполітики провело низку важливих консультацій із Регіональним представництвом Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців в Білорусі, Молдові та Україні щодо захисту таких громадян.

Людмила Денисова зазначила, що відповідні законодавчі зміни будуть черговим кроком на шляху гармонізації національного законодавства щодо лібералізації ЄС візового режиму з Україною.

НА КОНТРОЛІ ОБСЄ

За фактами російської агресії

Днями представники Державної прикордонної служби України та інших правоохоронних органів України провели брифінг із військовими спостерігачами Організації безпеки та співробітництва в Європі, які два тижні працювали на території України.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Основною метою військових спостерігачів місії було зафіксувати факти участі Збройних Сил Російської Федерації в агресії та окупації території Автономної Республіки Крим. Даний візит проходив також відповідно до глави III Віденського документа 2011 року, що дозволяє добровільно приймати візити «для про-

яснення стурбованості щодо незвичайної військової діяльності».

Отож під час брифінгу заступник директора Міжнародно-правового департаменту – начальник управління міжнародного співробітництва АДПСУ генерал-майор Анатолій Зарицький ознайомив представників місії ОБСЄ з фактами порушення російською стороною положень міжнародних договорів щодо умов перебування в АРК підрозділів Чорноморського флоту РФ,

порушення державного кордону України підрозділами Збройних Сил РФ, захоплення та блокування російськими військовими прикордонних підрозділів на території півострова.

Особливу увагу присутній Анатолій Михайлович звернув на системні заходи, що вживалися прикордонним відомством України ще з початку подій у Криму. Зокрема, до цих пір продовжують проводитися операції з посилення охорони на кордоні

з РФ, межі з АРК та на придніпровській ділянці. Окрім того, чітко відслідковуються переміщення особового складу, військової техніки та кораблів Збройних Сил Росії.

Під час брифінгу представникам місії ОБСЄ було ґрунтовно висвітлено обстановку в прикордонні та підтверджено системність, правомірність і відповідність реальній ситуації вживаних Службою заходів в умовах обстановки, що склалася.

За результатами заходу військові спостерігачі узгальнують отриману інформацію та підготують пропозиції країнам-членам ОБСЄ щодо врегулювання ситуації збройної агресії з боку РФ на території України.

УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКИЙ КОРДОН

«Педантичні» контролери

З 20 березня Російська Федерація в односторонньому порядку призупинила пропуск через місцеві пункти пропуску на державному кордоні жителів прикордонних регіонів східної України. Причому пояснення цьому російська сторона надавати відмовляється.

Максим СІБУРОВ

Отож мешканці Харківської, Сумської й Луганської областей, які межують з Белгородською та Воронежською областями РФ, місцевими пунктами пропуску скористатися не зможуть. Натомість таке рішення не торкнеться українських місцевих пунктів пропуску «Журавлівка» і «Олександрівка» в Харківській області. У цих пунктах українці зможуть перетинати кордон у пішому порядку, а в «Олександрівці» пропускатимуть ще й рейсові автобуси.

Щодо міжнародних пунктів пропуску ситуація взагалі дивна. Російські контрольні служби діють у режимі так зва-

ного італійського страйку (різке зниження працівниками темпу роботи внаслідок надто суворого додержання службових інструкцій або навіть повне припинення праці за одночасного збереження їхньої присутності на робочих місцях. – Авт.), коли один вантажний автомобіль перевіряють годинами. Яскравим прикладом цього є міжнародний пункт пропуску «Бачівськ», де днями вишикувалася черга з двох сотень українських фур. Ажіотаж в прикордонному пункті пропуску «Бачівськ» влаштували російські митники. Люди у формі вирішили більш «педантично» оформляти українські трейлери при в'їзді до Росії. Обуренню водіїв не має меж, адже раніше такого ніколи не було.

РУКА ДОПОМОГИ

На службу з власним гвинтокрилом

У такий скрутний час українці проявляють себе як справжні патріоти, віддані своїй країні. Ті, хто не можуть особисто залучитися до захисту держави від російських агресорів, намагаються допомогти матеріально. Проте є ще й такі, котрі пропонують допомогти прикордонникам і технікою, і паливом до неї, та ще й самі бажають долучитися до святої справи.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Українські прикордонники продовжують посилювати охорону не лише безпосередньо держрубежу, але й прикордонних районів, де на допомогу часто приходять і прості українці. Вчинки наших співвітчизників неабияк піднімають морально-бойовий дух захисників Вітчизни. Так, наприклад, нещодавно до Державної прикордонної служби звернувся громадянин України, який у 90-их роках проходив службу у Прикордонних військах в авіаційному полку. Чоловік запропонував на добровільних засадах залучити його з власним літальним апаратом до справи охорони держрубежу як льотчика-професіонала. На підтвердження своїх слів надав усі необхідні документи, серед яких і свідоцтво на право власності гелікоптера. Більше того, старший лейтенант запасу, запропонував технічне забезпечення повітряного судна та витрати на паливо надавати за власний кошт.

Державна прикордонна служба пишається такими патріотами та дякує усім, кому небайдужа доля нашої Батьківщини!

ПИЛЬНІСТЬ

3 ножами до «коханої»

Прихопивши два ножі та газовий балончик молодий санкт-петербуржець прямував в Україну, аби навідати свою дівчину. Принаймні так він пояснив співробітникам пункту пропуску «Нові Яриловичі», куди прибув рейсовим автобусом. Однак «зелені кашкети» вирішили ретельно його перевірити. До ножів та балончика додалися ще й наклейки з символами та посвідчення «ООО «Волна». Наразі росіянина відмовлено у в'їзді в Україну з причини непідтвердження мети перебування в нашій країні та заборонено в'їзд на 3 роки. Рішення адекватне, адже зрозуміло, що ці «гостинці» він віз не заради амурних планів, а швидше всього для участі у заходах дестабілізаційного характеру.

Олександр ДУДКО

Скоротили шлях...

Напевно, скоротити шлях до окупованого Криму вирішили 7 морських піхотинців Чорноморського флоту РФ. «Подорожувати» зібралися потягом, різними купе, однак доїхали лише до пункту пропуску «Іловайськ» Донецького загону. Цих «туристів» охоронці рубежу вирішили більш ретельно перевірити, і не дарма. Свою приналежність вони спочатку приховували, розповідали різні причини в'їзду до України, однак їх все ж таки ідентифікували. Примітно, що росіяни сховали свою форму й речові мішки у згорнутих матрацах і під постільною білизною та ковдрами. Наразі стосовно них прийнято рішення про заборону в'їзду на 3 роки.

Едуард НІКІТЕНКО

Тютюновий рецидивіст

На ділянці відділу «Гулянка» охоронці рубежу Котовського загону затримали українця на автомобілі «Тойота Прадо». Він сподівався перемістити в Україну чималу партію цигарок. Порушника виявили через прилад нічного бачення під час перевантаження сигарет з Молдови в Україну. Помітивши прикордонників, правопорушник автомобілем намагався втекти. Для зупинки авто застосували засіб примусової зупинки «Кактус», яким пошкодили колеса позашляховика. Проте водій продовжував утікати, але невдовзі його наздогнали. У ході затримання він почав чинити фізичний опір, внаслідок чого прикордонникам довелося застосувати спецзасоби. Під час огляду місцевості та автомобіля правоохоронці знайшли близько 20 ящиків сигарет. Слід зазначити, що затриманий в минулому неодноразово затримувався за схожі правопорушення.

Людмила ТКАЧЕНКО

У ГОТОВНОСТІ ДО ДІЙ

Прийдуть до нас зі зброєю – на зброю й наштовхнуться!

Прикордонне відомство України здійснює охорону державного рубежу в умовах анексії Криму Російською Федерацією та напруги у південно-східних областях України. Держприкордонслужба продовжує активні заходи із забезпечення контрольованості ситуації, серед них: операція «Кордон» – на українсько-російській, українсько-білоруській ділянках, операція «Рубіж» на українсько-молдовському кордоні та операція «Режим» – на адмінкордоні АР Крим. У цих умовах, відповідно до розпоряджень Кабінету Міністрів України та відомчих наказів, у стислі терміни було фактично перебудовано систему охорони держкордону й доукомплектовано прикордонні підрозділи.

Наталія УСТЬЯНЦЕВА

Останніми днями Голова Державної прикордонної служби України постійно перебуває так би мовити в русі – «в полях». Генерал армії України Микола Литвин недавно відвідав підрозділи охорони державного кордону Східного, Південного й Північного регіональних управлінь з метою перевірки виконання розпорядження про здійснення посиленої охорони державного кордону, його інженерного

облаштування, а також умов розташування передислокованих резервів і готовності їх до виконання поставлених завдань.

Загалом під час роботи на ділянках Східного, Південного та Північного регіональних управлінь Голова ДПСУ провів низку нарад за участю як керівного складу органів Держприкордонслужби на місцях, так і представників підрозділів Збройних Сил України та місцевих органів влади. Заслуховуючи учасників нарад, Микола Литвин уточнював завдання нашим підрозділам уже залежно від реального стану справ на місцях.

Зустрічаючись із прикордонниками Східного регіонального управління Голова ДПСУ відзначив: «Потрібно розуміти, що ми перебуваємо на стадії підготовки до відбиття можливого збройного вторгнення в Україну. Повторення ситуації в Криму не буде! Адже війська Чорноморського Флоту вже перебували на території півострова.

Ми маємо бути готовими дати відсіч. Тому в таких непростих обставинах кожен прикордонник має відчувати всю відповідальність за долю Батьківщини. І хай ніхто не сумнівається, що за зраду Присязі доведеться відповідати.

Зараз ми фактично складаємо іспит з того, до чого готувалися

все життя. Парадом ворог по нашій землі не пройде. Якщо до нас прийдуть зі зброєю – на зброю й наштовхнуться!»

Генерал армії України Литвин також наголошував на необхідності враховувати підступну кримську тактику росіян, які перед солдатами пускали цивільних, в тому числі жінок і дітей.

Окрім того, Голова ДПСУ відвідав блокпости на сухопутному адмінкордоні АР Крим, зустрівся з персоналом і сім'ями прикордонників, які були виведені з Криму, знайомився з умовами проживання персоналу мотоманеврених груп, котрі прибули для посилення кордону.

Згодом Голова Держприкордонслужби вилетів до пункту пропуску «Бачівськ», де провів нараду з представниками Збройних

Сил України та митниці, з питань організації взаємодії. Наступним місцем перевірки східного кордону стало управління Сумського прикордонного загону. В Сумах генерал армії України Микола Литвин також провів нараду за участю голови облдержадміністрації та керівників СБУ, МВС і ЗСУ в області з метою покращення взаємодії між силовиками та місцевою владою.

За словами голови облдержадміністрації Володимира Шульги, ситуація на Сумщині контрольована, відсутні прояви сепаратизму і міжнародної ворожнечі. Посилено охорону державного кордону та стратегічних об'єктів. Крім того, він наголосив, що відповідно до соціологічних досліджень в області 90% населення не підтримують агресивні дії Російської Федерації. Також на Сумщині активно проводиться збір коштів на потреби захисників Вітчизни.

За результатами робочих поїздок Микола Литвин дав у Києві прес-конференцію для представників українських та іноземних ЗМІ.

– Для нас важливо виконати свій обов'язок та утримати кордони держави недоторканими. У прикордонників є для цього все необхідне – увесь арсенал сил і засобів, які ми можемо використовувати, у тому числі зброя, – зазначив Голова ДПСУ.

При цьому він відмітив, що морально-психологічний стан особового складу – добрий. Усі прикордонники готові зі зброєю в руках боронити кордони України.

Микола Литвин відзначив суттєве зменшення кількості осіб та транспорту, які перетинають українсько-російський кордон. Так, лише за тиждень, кількість подорожуючих на цій ділянці кордону скоротилася на чверть, а транспортних засобів – на 32%. Водночас збільшилася кількість

наголосив на частих провокаціях з боку російських військових. Зокрема, колони військової техніки висуваються до кордону, а потім повертаються назад, причому ці маневри, переважно, відбуваються вночі. Крім того, за словами Голови Держприкордонслужби, росіяни в прикордонні розповсюджують чутки про спроби порушення військовими кордону з Росії. На адміністративній межі з Кримом російською стороною, чи так званою самообороною вночі вистрілюються освітлювальні ракети.

осіб, які можуть їхати в Україну з метою дестабілізації ситуації в країні, участі в антидержавних заходах. З початку посилення заходів контролю вже відмовлено у пропуску понад 8 тисячам таких осіб, крім того, затримано 62 особи, причетні до екстремістської діяльності.

Генерал армії України Микола Литвин відзначив, що поблизу кордону з Україною навпроти Чернігівської, Луганської та Донецької областей продовжується нарощення кількості підрозділів Збройних Сил Російської Федерації, які попри офіційне завершення навчань не повернулися до місць постійної дислокації. Голова Держприкордонслужби України

–Заради посилення охорони кордону на східній ділянці ми залучили мотоманеврені групи. Особовий склад оснащений індивідуальною стрілецькою та колективною зброєю, – сказав Голова Держприкордонслужби. Він зауважив, що останніми роками відомство йшло до цивілізованого формату роботи за зразком європейських країн. Проте нинішня ситуація демонструє також необхідність прикордонникам мати озброєння і техніку для адекватної відсічі збройного нападу країни-агресора, як це було не у правоохоронній, а військової структури зразка СРСР – прикордонних військ.

КОРДОН ЯК ПЕРЕДОВА

Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

«ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ»

Першим пунктом нашого від'їзду стала найгарячіша точка російської ділянки — Маріуполь. Тут, окрім спільної для всього східного напрямку напруги, ситуацію відчутно загострювала діяльність групи громадян, які раптом взяли контроль над територією, чим займається Донецький прикордонний загін.

«Громадський контроль» проявився у блокуванні пункту пропуску «Новоазовськ» та управління загоном. «Активісти» протестували проти того, що за їхніми «даними», похідження яких ніхто пояснити не зміг, прикордонників із Донеччини мають передислокувати до Дніпропетровська, замінивши їх представниками «Правого сектора». І оскільки таких поблизу реально не було, то під підозрою попали курсанти нашої Академії, які прибули на посилення. Тож для угамування конфлікту майбутніх офіцерів довелося передислокувати до іншого місця.

Згодом знайшовся інший привід для блокування управління загоном. Вимога — щоб прикордонники не вивозили за межі частини зброю. Начебто це може спровокувати війну. Тільки-но із воріт частини виїжджав вантажний автомобіль, вони тут же перегороджували йому шлях та вимагали проведення огляду. Мовляв, везіть що завгодно, аби тільки не зброю.

«Звісно, що із таким станом справ ми не миритимемося, — пояснив начальник загому полковник Юрій Лисюк. — Адже ситуація може вимагати негайних дій, тому кожного разу вести довгі перемовини та прориватися крізь пікет ми не можемо».

Як наслідок, коли чергова спроба машини виїхати послужила причиною для появи «живої стіни», до місця події підїхали працівники міліції. Блокувальникам запропонували звільнити шлях для транспорту добровільно. Ті відмовилися. Згодом їм було вголос доведено статтю 343 Кримінального Кодексу України, де йдеться про втручання в діяльність працівника правоохоронного органу.

«А хіба прикордонники — це правоохоронці?» — здивувався хтось із «народних контролерів». Проте останню мирну пропозицію міліції вони так і не прийняли, тож без застосування надмірної сили були затримані й доставлені до найближчого органу Внутрішніх справ.

«Ми змушені реагувати саме так, — пояснив присутнім керівник міліцейської операції, — інакше це не припиниться». І він виявився правим. Опісля цього прикордонний транспорт почав рухатися без перешкод.

НЕПРОШЕНІ ТА ВІДКОШЕНІ ГОСТІ

Звичайно, боротися з тими, хто розгойдує громадський порядок на масових акціях — це справа міліції. Проте роблять у це й свій чималий внесок і охоронці кордону. Адже існує небезпідставна підозра, що масла у неспокій регіону додають не випадкові гості з Росії.

«Останнім часом наші основні зусилля спрямовані на недопущення в'їзду до України як організованих груп так і окремих осіб, які можуть брати участь у деструктивних масових заходах, — пояснює заступник начальника ВПС «Новоазовськ» по роботі з персоналом капітан Ігор Лизогуб. — Для цього введено посилені прикордонний контроль. Із громадянами Росії проводиться опитування, також впроваджені поглиблені огляди транспортних засобів».

Тож пропускають в Україну далеко не всіх. Особлива увага — особам, які не можуть чітко пояснити, з якою метою прямують до України. Водночас почастишали випадки, коли російські прикордонники відмовляють у пропуску

намірами. Чи не правий це сектор? Тому керівнику ММГ полковнику Ігорю Момоту довелося максимально проявити себе дипломатом. Згодом після певних заходів і рекомендацій від поважних у Донбасі організацій, зокрема Спільки ветеранів Афганістану, конструктивний діалог було розпочато. Одним словом, місцеві відчули: до них прийшли ніяк не непрошені гості, а навпаки — захисники. І почали прикордонникам всіяко допомагати.

До прикордонного табору стали надходити продукти, цигарки, шкарпетки із найближчих населених пунктів. Хто що міг, то те й привозив. Окрім того, шефи оршанців надіслали вантажну машину із продуктами з Черкащини.

На запитання про настрої у колективі та дозвілля заступник ММГ з персоналу підполковник Василь Польовий пояснив:

— Проблема відбору бажаних їсти перед нами взагалі не стояла. Хлопці зголосилися як один. Що називається — рвалися у бій. І тепер це завзяття не втрачено. А щодо дозвілля, то вільного часу не так вже й багато. У тих, хто повертається з кордону, його вистачає лише на те, щоб поспати та приготуватися до нового наряду.

До курсантів і офіцерів із Оршанця приєднався також і настоятель Храму Преподобного Іллі Муромського ієрей Євген Буркацький. Священик приїхав із Черкащини, аби підтримати свою паству у бойовій обстановці. Для

— Як за нинішніх обставин складаються стосунки із російськими колегами? Напруження відчувається?

— Фактично між нами нічого не змінилося. Днями проводили спільний моніторинг кордону. Звичайно, про політичні проблеми між нашими країнами не говорили. Але те, що з нашого боку з'являється рів, російські прикордонники лише вітають. Серйозне інженерне облаштування піде на користь обох сторонам.

— Місцеве населення допомагає?

— Ще й як, гріх жалітися! Особливу подяку хотів би висловити фермеру Григорію Ковтуну. Він не тільки дає нам молоко, м'ясо, круп та інші продукти, але й робить свій внесок у інженерне облаштування. Не лишаються осторонь і представники місцевої влади. Свій внесок робить міськрада Свердловська, сесія селищної ради у Бірюково також постановила: прикордонникам всіяко допомагати. Тож ми реально маємо все необхідне для успішної служби. І як ніколи відчуваємо, що захищаємо не щось абстрактне, а наших людей.

ЗАТИШШЯ НЕСПОКОЮ

Вже на під'їзді до найбільш відомого на східному кордоні пункту пропуску «Гоптівка» відчувається неспокій. Поблизу можна зустріти важку броньовану техніку. Прикордонники та представники Збройних Сил несуть службу разом. У самій же «Гоптівці» — мішки з піском. Поряд — уже традиційний рів. І, звичайно, люди зі зброєю. Як, до речі, і по той бік кордону.

«У порівнянні з літом, коли йде найбільший обсяг людей і машин та ніколи вгору глянути, зараз чи не найбільше затишшя. Але ж сама обстановка вимотує куди більше, ніж звичайна робоча напруга, — розкриває особливості служби старший лейтенант Альона Шевчук. — Шукаємо серед тих, хто вїжджає до України потенційних екстремістів. Особлива увага — чоловікам призовного віку. Випадки повернення назад тих, хто викликає підозру і з нашого, і з російського боку почастишали. Та згодом потік потенційно неблагонадійних осіб припинився. Проте ми пильності не втрачаємо».

СПІЛЬНЕ ТА ГОЛОВНЕ

Східний кордон у нашому відомстві традиційно вважався спокійнішим за західний. Зараз усе кардинально змінилося. У разі початку агресії саме прикордонникам сходу доведеться тримати перший удар. Вони це чудово розуміють і все одно у їхніх очах не читається страх.

На жаль, відведена газетна площа не дозволяє розповісти про всіх тих, хто сьогодні перебуває на грані. На грані своєї держави, на грані своїх можливостей, на грані війни та миру. І при цьому відчуває запас міцності й не бажає іншої долі.

Але всьому у цьому світі рано чи пізно приходить кінець. Тож пройдуть і нинішні часи, але завдяки розумінню справедливості нашої справи лишається спокійною душа. І сподіваймося, що цей кінець для нас буде неодмінно щасливим!

На грані

Наші кореспонденти протягом декількох днів вивчали ситуацію на українсько-російському кордоні

українцям. Але там за причину вважається недостатнє фінансове забезпечення або відсутність полісу медичного страхування.

Як наслідок, для пункту пропуску «Новоазовськ» — відчутне зниження кількості тих, хто бажає перетнути кордон. Тим більше, напередодні було озвучено інформацію про необхідність застосування до громадян Росії візового режиму. Утім, ті, хто наважився перетинати українсько-російську межу, особливої напруги не помічають. Хіба що прикордонники по обидва боки кордону несуть службу зі зброєю.

Зброя та встановлення перешкод — головна зовнішня риса неспокійного часу. Для того щоб потрапити на територію пункту пропуску та виїхати з неї, транспорту доводиться маневрувати між величезними важкими бетонними конструкціями — тетраподами. А відразу за межами пункту пропуску починається відомий рів, який не дозволяє обійти його полями. Прикордонника без автомата можна зустріти рідко. Однак, навіть якщо зброї не видно, це не означає що її поряд немає. Тож доводиться робити звичні повсякденні справи, тримаючи винаходи Макарова чи Калашникова як максимум на відстані витягнутої руки.

НАСИЧЕНИЙ ТАБІР

Мотоманеврена група Начвального центру Держприкордонслужби взяла під контроль ділянку держкордону на Донеччині. Оршанський підрозділ за всіма правилами розбив свій польовий наметовий табір на околиці одного з сіл. Від початку це викликало неоднозначну реакцію у місцевого населення. Мовляв, до їхнього краю зненацька прийшли чужі озброєні люди із незрозумілими

«Реально ми маємо усе необхідне, — із задоволенням констатує полковник Ігор Момот. — І більш того — вже можемо говорити про надлишок та починаємо у деяких випадках відмовлятися».

Звичайно, умови можна сповна вважати спартанськими, але наскільки це було можливо, тут влаштовано досить затишний побут.

«У наметах люди сплять не на землі, а на дерев'яних настилах. Кожен має свій спальний мішок. Опалення — через «буржуйки», для яких заготовлено достатньо дров», — із гордістю показує розташування заступник начальника штабу мангрупи підполковник Євген Гавриш.

На продовольчому складі кипить робота. На питання, чи вдається витримати належні харчові норми, начальник ідальні старший прапорщик Олександр Матвієнко відповідає:

— Щоби людська допомога не пропадала, цю норму доводиться перевиконувати. Так уже просимо не привозити надмірного м'яса, оскільки погода стає все теплішою, а умов для його тривалого зберігання немає.

Тут же прибула чергова партія допомоги. Мешканці сусіднього з табором міста привезли шкарпетки, кухонне приладдя та інший крам.

«Через Facebook шукали можливість чимось зарадити військовим і ось дізналися, що тут стоять прикордонники. Ми пишаємося нашими хлопцями. Ця ситуація згуртувала людей. І хоча у наших краях ставлення до того, що відбувається в Україні, далеко неоднозначне, все одно чимало знаходиться тих, хто хоче хоч чимось допомогти хлопцям, які бережуть країну», — розповідають благодійники Роман і Олег.

цього тут буде розгорнуто у окремому наметі похідний храм.

«Я тут тому, бо тут моя паства. Моє призначення — надання воїнам молитовної допомоги. Церква благословляє ратний подвиг із захисту своєї землі», — каже отель Євген.

Те, що по той бік кордону теж стоять православні солдати, батюшка сприймає неоднозначно:

«Якби я був із тими, хто може прийти із зброєю до чужої землі, я, напевно, не знав що сказати», — зізнається священник.

В ОКОПАХ ЛУГАНЩИНИ

ВПС «Бірюково» Луганського загому теж готується до можливого вторгнення. І хоча по той бік кордону небезпечної концентрації військ не спостерігається, тут теж працює екскаватор, риють рів.

На найближчому до кордону перехресті прикордонники несуть службу спільно з працівниками ДАІ. Трохи подаль, також не приховано, влаштовано блокпост, позицію на якому за першого сигналу займають курсанти із Хмельницького. Хлопцям, яким за мирних умов вже належало би шити жадану офіцерську форму, випало позачергове стажування. Проте сумнівів у тому, що сьогодні їхнє місце саме зі зброєю у окопах не виникає.

Начальник відділу майор Сергій Мацик на питання, чи потрібно йому підкріплення у вигляді підрозділів новоствореної Національної гвардії, пояснює:

— Ніяка допомога не завдасть. Та все ж бажано брати не кількістю. Для того щоб довірити добровольцям зброю, вони мають пройти серйозну перевірку та хоча б первинну підготовку. А у наших курсантів із цим повний порядок.

Краснопільська хлібосольність

Нинішня суспільно-політична ситуація в країні зробила навіть із найпасивніших до політики громадян палких захисників рідної держави. Кожен, виходячи зі своїх можливостей, демонструє це також по-своєму. Хтось, не роздумуючи, вступає до Нацгвардії, хтось оббиває пороги військкоматів з вимогою занести прізвище до списків військовозобов'язаних, а хтось перераховує кошти на благодійні рахунки військових відомств. Проте є й такі, чиє бажання виявити підтримку захисникам Вітчизни змушує їх зупиняти колони військової техніки, які прямують на схід держави, щоб захищати українсько-російський кордон...

Валентина ЛАЗАРЧУК

Ні, це не опечатка. Наприклад, жителі невеличкого селища Краснопілка на Вінниччині дійсно зупиняють українських військових, які прямують на посилення охорони східної ділянки держрубежу. І як би не пручалися правоохоронці, «озброєні» провіантом та цілою купою найнеобхідніших для проживання речей селяни в кінцевому результаті добиваються свого — від них військові машини рушають з більш ніж хорошими запасами різноманітного краму, який, безсумнівно, ще стане в нагоді захисникам України.

Відчути на собі настирливу доброзичливість краснопільчан

мали змогу й прикордонники Західного регіонального управління, котрі їхали на підмогу своїм колегам на українсько-російському кордоні. Після того як усі військовослужбовці пройшли курс злагодження на базі Кінологічного навчального центру, мотоманеврена група рушила в похід через всю Україну. Перша зупинка відбулася в Національній академії ДПСУ в Хмельницькому, друга — в Навчальному центрі ДПСУ в Черкасах. Останню зупинку колони зробила вже на місці призначення.

Дорогою до східного кордону наші військовослужбовці мали змогу порівняти, як їх зустрічають жителі західних, центральних та, врешті, й східних областей. Знаєте, які враження склалися у

прикордонників? Якнайкращі! По всій території України «зелені кашкети» відчували неабияку підтримку своїх співвітчизників. І не мало значення чи то жителі Львівської, Кіровоградської чи то Харківської областей. У кожному регіоні їх зустрічали як справжніх героїв! Обласні центри, як правило, влаштували більш-менш офіційні зустрічі — керівники місцевих органів влади як-то кажуть з хлібом і сіллю вітали українських правоохоронців. Ну, все як годиться. Проте найбільше нашим правоохоронцям запам'яталося нічим, здавалося б, неприємним маленьке селище — Краснопілка, що на Вінниччині. Видно було, що місцеві жителі власними силами організували зустріч військових. Десятки маленьких дітей тримали в руках наспіх розмальовані транспаранти, стяги України та

квіти. Їхні матері зі сльозами на очах вітали людей в камуфльованих одностроях, а люди старшого покоління буквально силоміць зупиняли військову техніку, аби вручити прикордонникам все, що селяни приготували, — їжу, одяг, предмети облаштування побуту тощо. І скільки наші військовослужбовці не пояснювали, що нічого не потребують, мовляв уже всі автомобілі завантажені, краснопільчани нічого не хотіли слухати, практично висунули ультиматум — не поїдете звідси без гуманітарної допомоги. Зрозуміло, що в прикордонників вибору не було — довелось здатися.

Голова сільської ради Краснопілки Алюма Лабутіна зазначила, що жителі селища самостійно організували підтримку військових, і не лише прикордонників, а й колони всіх силосників, які прямували на Схід. Вона зазначила, що

спочатку це все відбувалося трохи сумбурно. Але пізніше краснопільчани налагодили взаємодію із патрулями ДАІ, котрі завчасно попереджали місцевих про наближення військових груп.

— Не можу передати, як самовіддано поставилися до цієї справи наші селяни. Адже несуть все, що знайдеться в хаті, — крупи, консервацію, одяг, медикаменти тощо. Ми розуміємо, що не маємо можливості допомогти нашим захисникам там, на кордоні, але хочемо хоч якось підставити своє плече допомоги, підтримати і морально. Для нас головне, щоб усі якнайшвидше повернулися додому, живими і неушкодженими. Молимося за наших військових, за нашу Україну. А на зворотному шляху ми влаштуємо нашим героям справжній прийом! — з усмішкою говорить Алюма Степанівна. ■

РОЗМАХ ПІДТРИМКИ

Народ і армія — єдині!

Гортаючи сторінки інтернет-ресурсів, серед десятків повідомлень про те, як самовіддано українці допомагають нашій армії, увагу привернуло по-дитячому щире і проникливе «П'ятикласниця із Херсонщини написала солдатам листа і додала до нього дві шоколадки, пакет кави та цукру — для мужніх захисників». Тому продовжуючи тему, говоримо про те як підтримують українські громадяни прикордонників та інших військових на Херсонщині.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Як тільки загострилася ситуація на Кримському півострові і до Херсону почали прибувати прикордонники та солдати ЗСУ, в Херсонській ОДА було створено Координаційний центр допомоги українським військовим. Варто відзначити, що роботи центру не бракує — жителі міста безперестанку приносять грошову та матеріальну допомогу для наших воїнів, які мужньо стоять на блокпостах Херсонщини. Наші співвітчизники стягують сюди все необхідне і навіть більше — матраци, одягла, дощовики, медикаменти, літарики, гігієнічні засоби та провіант (який уже вимірюється в тоннах). Місцеві керівники відмітили, що найактивніше до поповнення продовольчого та матеріального арсеналів долучаються пенсіонери.

Окрім того, великі пожертви робить церква. Приміром, отець Сергій, настоятель Свято-Покровської парафії УПЦКП, не лише зробив значний внесок в Координаційний центр допомоги військовим, але й усе це, а також іншу цінну допомогу, яка назбиралася за один день повіз до блокпосту на власному авто.

Розмах підтримки місцевих жителів дійсно вражає. Прикордонники на херсонських блокпостах не мають потреби ні в чому. Проте херсонці підтримують людей у мундирах не лише матеріально, але й теплим словом. Ось вірш учениці 8-го класу, що надійшов нашим військовослужбовцям:

*Воїне, лицарю славний,
Ти зброю тримаєси в руках,
Щоб на нашу країну-державу
Злий не позарився враг.
Будь мужнім і будь достойним
Ти слави своїх батьків,
Відважний вкраїнський воїне,
Нащадку славних віків.*

Армія, за словами голови Херсонської облдержадміністрації Юрія Одарченка, мусить мати гарантовані тили. Потрібно визнати, що місцеві жителі виявилися для наших військових найнадійнішими тилами.

— На сьогодні військові у повному обсязі забезпечені їжею, одягом і медикаментами. Окрім того, прикордонники збираються провести серйозну роботу з облаштування (на Херсонщині — Авт.) конструкцій кордону. Ми будемо разом з райдержадміністраціями компенсувати землевласникам, на території яких відбувається будівництво цих конструкцій, втрати тих їхніх прибутків, які б могли бути на цій землі. Більше того, разом ми докладемо всіх зусиль, аби найближчим часом створити максимально комфортні технологічні умови на пунктах в'їзду-виїзду в прикордонних з АР Крим районах області, — підсумував губернатор. ■

P.S. Кримські події дають зрозуміти, що швидкого повернення півострова до складу України чекає не варто. Відтак Херсонщина по-справжньому оприкордонюється — на кордоні (Херсонської області з АР Крим. — Авт.) вже облаштовано пункти для прикордонного та митного контролю, а також почали функціонувати й пункти для прийому біженців із Криму та табори для їхнього перебування.

Гостра тема – компетентні коментарі

Днями відбулася зустріч першого заступника Голови Державної прикордонної служби України – директора Департаменту охорони державного кордону генерал-полковника Павла Шишоліна з членами ветеранських організацій прикордонників, Громадської ради при АДПСУ та Об'єднаної профспілкової організації. Перед цим також відбувся брифінг Павла Шишоліна в Кабінеті Міністрів України. Як журналістів, так і ветеранський, громадський та профспілковий актив цікавили долі наших прикордонників з Криму, а також можливості прикордонного відомства забезпечити недоторканність державного рубежу в найгірших варіантах розвитку подій. На наболілі питання перший заступник Голови ДПСУ давав цікаві й детальні відповіді. Пропонуємо нашим читачам ознайомитися з деякими з них.

Олег БОЙКО

З ПОЧУТТЯМ ВИКОНАНОГО ОBOB'ЯЗКУ

Коментуючи умови несення служби прикордонниками в Криму, генерал-полковник Павло Шишолін заявив наступне: «Всі пункти пропуску, пости технічного спостереження, наші адмінбудівлі та соціальна інфраструктура на півострові заблоковані, захоплені. У зв'язку з цим ми не можемо виконувати там свої завдання за компетенцією згідно з законами «Про державний кордон України» і «Про Державну прикордонну службу України». В цій ситуації ми прийняли рішення, підтримане керівництвом держави та почали передислокацію для виконання завдань на другому рубежі – адміністративному кордоні Херсонської й Миколаївської областей з АРК.

При цьому, хочу відмітити, що ми вивели всі кораблі, а також вивезли зброю Севастопольського, Керченського та Ялтинського загонів Морської охорони. Що стосується сухопутних підрозділів, то, звичайно, ми не можемо перемістити на материкову частину пункти пропуску чи службові приміщення. Це майно захоплене, але його було приведено у непридатність: знищена техніка, програмні продукти, залишився тільки колісний дороговартісний матеріал.

Сьогодні хочу висловити слова подяки нашому персоналу, який дотримувався загальної ідеології та залишався вірним Присязі. Прикордонники виконали свій обов'язок у Криму до останнього. Ми несли службу, допоки групи спецназу зі співробітниками ФСБ по 50-100 людей, попри наш беззбройний спротив, не захоплювали підрозділи. Люди витримували шалений морально-фізичний пресинг. Представники ФСБ мали готові досє на кожного начальника від рівня керівника відділу і вище. Вони знали, як із ким розмовляти, як на кого тиснути.

Сьогодні Крим де-факто поза межами нашого впливу, і люди отримали можливість визначитися – залишитися там, чи переїхати служити на материкову частину України. Для тих, хто переїздить, їхніх сімей ми намагаємося надавати всебічну допомогу і будемо робити це й надалі».

ПЕРЕДИСЛОКАЦІЯ ТА РЕОРГАНІЗАЦІЯ

«Ми починаємо поетапну передислокацію персоналу з АРК. Представники морської компоненти відбувають до місця несення служби їхніх загонів Морської охорони, передислокованих у Маріуполь та Одесу. Ще раз хочу сказати, що моряки виконали свій обов'язок, весь справний корабельно-катерний склад загонів Морської охорони з Криму виведено.

Розпочався процес переміщення Азово-Чорноморського регіонального управління та Сімферопольського (який стане Херсонським) прикордонного загону в Херсон. Голова Херсонської облдержадміністрації виділив

нам приміщення, де будуть розташовані службові кабінети персоналу, а також передбачені місця для сімей прикордонників.

У відповідності до доручення виконуючого обов'язки Президента України, а також Прем'єр-міністра України ми вже котрий день здійснюємо контроль в'їзду і виїзду на адміністративному кордоні Херсонської та Запорізької областей з АРК Крим. Щоденно на цих напрямках ми контролюємо абсолютно весь автотранспорт і всі потяги, які рухаються до Мелітополя та Херсона. Для цього ми провели певну реорганізацію підрозділів, які несуть службу на цій ділянці, а також посилили цей відрізок за рахунок резервів».

УДАР В СПИНУ, ЯКОГО МОГЛО Й НЕ БУТИ

«Дехто звинувачував нас у розгубленості та втраті управління з початком окупації. Хочу сказати: якщо 1941 року ворог ішов з фронту й прикордонники на смерть стояли на його шляху, то в Криму ми отримали удар в спину – іноземні озброєні військовослужбовці уже знаходилися на півострові.

Ще минулого року ми неодноразово інформували доповідними записками про те, що значна кількість російських військовослужбовців завозиться на територію України. Ще тоді ми пропонували внести зміни до порядку прикордонно-митного оформлення російського контингенту, які, на жаль, не були прийняті. До останнього часу цей контроль здійснювався документально. Тобто, командир корабля надавав список людей, які не входять

у склад екіпажу і будуть персоніфіковано проходити прикордонний контроль, а також пред'являв довідку про відсутність на борту заборонених товарів – на цьому все й закінчувалося. Цим росіяни і скористалися, щоб завести спецназ, представників ФСБ...».

СХІД – СПРАВА ДЕЛІКАТНА

«Ми живемо в стані очікування агресії в східних і південних областях, отож органи та підрозділи Держприкордонслужби на цих ділянках у готовності забезпечувати і охорону, й оборону державного кордону. Так, днями на ділянці Східного регіонального управління через рух колони військової техніки поблизу рубежу на суміжній стороні наші підрозділи вже піднімалися по тривозі. І у випадку порушення кордону було б застосовано зброю. Позиція керівництва й персоналу чітка: агресор не повинен ступити на територію України. Люди до цього готові.

Сьогодні по східній ділянці проводяться заходи, щоб не дати в'їхати людям з військовою підготовкою, озброєним порушникам, представникам кримінального світу, мета яких – дестабілізувати обстановку в Україні. І прикладів затримання чи непропуску таких туристів чимало.

Варто зауважити, що пропуск осіб і транспортних засобів на кордоні з Росією сьогодні в середньому складає

від 16 до 18 тисяч осіб і 4–5 тисяч транспортних засобів. Якщо порівняти, то ще два місяці тому кордон між Україною та Росією щодоби перетинало 40–50 тисяч осіб і від 10 до 15 тисяч транспортних засобів. Ви бачите, що зменшення суттєве, але рух через державний кордон не зупинено, як дехто сьогодні говорить.

Непрогнозовано веде себе російська сторона з пропуском осіб і товарів. Вони спершу припиняють оформлення вантажів з України, потім працюють в режимі так званого італійського страйку (по 2 години оглядають одну машину), обмежують чи припиняють пропуск у місцевих пунктах пропуску. Цим самим створюють напругу та невдоволення серед жителів прикордонних регіонів, товаровиробників і перевізників».

ПРИДНІСТРОВСЬКА ТЕМА

«Так званий придністровський сегмент українсько-молдовського кордону сьогодні потребує пильної уваги. На території невизнаної Придніпровської Молдовської Республіки знаходяться і миротворчі сили Російської Федерації, й невеликий контингент колишньої 14-ої армії, є значна кількість боєприпасів. Тому існує велика ймовірність як провокацій силами агентів ФСБ чи найнятих ними осіб, так і збройної агресії. Для недопущення таких проявів і ефективної протидії їм персонал Південного регіонального управління у взаємодії з підрозділами внутрішніх справ, СБУ, митниці вживають заходів, щоб надійно захистити цю ділянку державного рубежу».

МОБІЛІЗАЦІЯ

Ми приступили до призову 3900 осіб. Більшість із них будуть люди з досвідом прикордонної служби, для решти проведуть навчально-методичний збір. Мобілізований персонал буде поставлений на всі види забезпечення та приступити до несення служби у визначені підрозділи.

Проте серед тих, хто не потрапляє під мобілізацію, нині є багато бажаючих захищати Батьківщину в рядах прикордонників, навіть безоплатно. Багато офіцерів, зокрема тих, хто має військовий досвід, з такими питаннями вже зверталися. Для таких патріотів питання може вирішитися позитивно, якщо буде прийнято закон про короткострокові контракти, тоді ми будемо мати можливість підписати контракт з будь-яким бажаючим на 2–3 місячний термін, необхідний для виконання певних завдань».

НА ЗАХОДІ БЕЗ ЗМІН

«Те, що ми посилили Схід і Південь, не знімає з нас відповідальності за інші ділянки державного рубежу. Так, на західній ділянці залишаються актуальними питання незаконної міграції та контрабанди сигарет. Для прикладу, через нинішню ситуацію деякі незаконні мігранти намагаються втекти з України в Європу. Один із таких яскравих прикладів – затримання недавно групи афганців у кількості 33 осіб. Але наш наряд, який складався з двох осіб, зупинив цих порушників, як затримують й інших, як щоденно припиняють перевезення контрабанди, забезпечуючи надійну охорону рубежу. Сьогодні вона посилена на всіх ділянках, але ми несемо службу в тісній взаємодії з підрозділами Збройних Сил України, Служби безпеки України й Міністерства внутрішніх справ і, хотів би наголосити, за активної підтримки місцевих органів влади. Тому обстановка, яка сьогодні складається на державних кордонах України хоч і залишається складною, проте вона є контрольованою по всьому периметру нашої держави».

«Братський» вірус ненависті

Як так вийшло, що у сприйнятті переважної більшості росіян українці стали ворожою нацією, а наші російськомовні співвітчизники «беззаперечно» потребують захисту від «кровожерливих бандерівців-фашистів»? Все досить просто – в Російській Федерації останніми роками відбулося безпрецедентне зомбування власного населення, а проти України тривалий час ведеться тотальна інформаційна війна. Причому тезис апологета нацистської пропаганди Йозефа Геббельса «Дайте мені засоби масової інформації, і я з будь-якого народу зроблю стадо свиней», на жаль, діє і в XXI сторіччі.

Максим СІБУРОВ

Російська інформаційна кампанія проти України настільки потужна, широкомасштабна та різноманітна, що про будь-який її аспект можна написати кілька аналітичних матеріалів. Наш північно-східний сусід підійшов до цієї боротьби у всеозброєнні. Після виснажливого тримісячного протистояння на Євромайдані українці виявилися неготовими до агресії Кремля: ні територіальної, ні в інформаційному полі.

СЦЕНАРІЙ ІНФОРМАЦІЙНОЇ АГРЕСІЇ

У сьогочасній ситуації з окупацією Криму, як і всієї протиукраїнській операції в цілому, використано російську, а також інформаційну складову. Причому російська пропаганда використовує як агресивну, так і захисну тактику інформаційного впливу. У ролі жертви, яку необхідно агресивно «захистити», виступає не українське населення Криму та кримських татар, а російськомовні громадяни України, котрим начебто загрожує небезпека. Щодо захисної тактики, то її використовують, щоби спростувати всі аргументи української сторони та Заходу. Прикметно, що це має вигляд класичної формули: найкращий захист – це атака, спроба принизити чи максимально заговорити або висміяти раціональні аргументи супротивника. Для своїх атак російські хакери використовують методику, котру натовські військові називають iWar. Це доволі проста і відома багатьом українцям технологія направлення водночас великої кількості запитів на інформаційні ресурси, щоби дестабілізувати чи паралізувати їх роботу (метод більш відомий як DDoS-атака). Завдяки цій технології Кремлю вдалося отримати перевагу під час війни з Грузією 2008 року. Тоді хакери «поклали» сайти інформаційних агентств Грузії, і майже всю інформацію іноземні медіа здобували з російських агентств, тобто дивилися на військові дії очима Кремля. В Україні це не вдалося зробити, DDoSing не допоміг, тому вони скористалися старим дідівським методом і просто відключили майже всі українські канали в Криму, замінивши їх російськими, тим самим задовольнившись локальним успіхом.

Кампанія має відверто дестабілізаційний характер. І стосується вона не лише Криму, а й усього півдня та сходу України. Метою російської влади було і залишається розхитування спокою в регіонах, котрі їй цікаві. На фоні неспокої ситуації російські війська мали би виглядати миротворцями та стабілізуючим чинником. Цей план Кремлю поки не вдалося повністю втілити в життя, проте це далеко не означає, що Росія припинить свої спроби відібрати в Україні Донбас та Причорномор'я або хоча б розхитати ситуацію в цих регіонах та наробити шкоди.

Попри те, що вже відбулося підписання псевдоугоди між так званою кримською владою та Москвою про

приєднання АРК до складу Російської Федерації, Кремль ще не зацікавлений у стабілізації ситуації на півострові. Тобто зацікавлений, але є чинники, які видаються московській владі такими, що можуть порушити рівновагу в регіоні. Це – кримські татари, українці та українські військові, котрі де-не-де ще залишаються на півострові. Тому окупанти намагатимуться вирішити цю ситуацію і якщо не зможуть здобути лояльності підкупом чи шантажем, то намагатимуться упокорити людей, які демонстративно критикують анексію, силою. Особливо це стосується частин нашої армії на півострові та кримськотатарського народу.

За часовим відтинком ця кампанія була довгостроковою. Тобто була довга фаза підготовки, котра залишилася майже непоміченою. Проте для втілення знадобилося доволі мало часу. Російська інформаційна агресія щодо України ніколи й не припинялася, тому це був лише один із відтинків довгострокової планомірної кампанії ліквідації Української державності. Якщо добре придивитися, в Росії тривалий час реалізовувалося одурманення населення, створюючи вкрай негативний образ українця (потенційного ворога). Це проглядалося у ЗМІ, ток-шоу, примітивних російських серіалах, кінематографічних стрічках, книжках, чутках тощо.

Щодо іміджевої політики, то Кремль працював одразу в декількох ракурсах. Позитивний, звісно, творився для самої російської влади, котра в очах співгромадян і кримчан мала виглядати героїчною захисницею «соотечественников». Цей ефект, розрахований на внутрішнього російського споживача, як не дивно, спрацював, адже завдяки кампанії з анексії українського півострова рейтинг Володимира Путіна значно зріс. Такий же імідж був підготовлений російській армії, котру московська влада видавала за «самооборону». Для них навіть підшукали епітет «вооруженные вежливые люди». Російські медіа навмисне транслювали в своїх випусках новин відео, де з псевдосамооборонцями фотографуються кримські дівчата та діти, хоча Інтернет переповнений роликами, де «зелені чоловічки» були не такими вже й ввічливими. Також позитивний імідж формувався для кримської псевдовлади – Аксьонова, Константинова та Чалого, щоби виставити їх у світлі єдиної легітимної та народної влади в АРК. Ці люди дивовижним чином у російській пропаганді стали єдиними виразниками волі всіх мешканців півострова.

Негативну роль кремлівські медіа залишили для колишньої опозиції, котра захопила владу в країні не інакше як шляхом перевороту. Серед її представників – лише екстремісти та нацисти, котрі обіцяють сидити за ґрати всіх, хто розмовлятиме російською. Також негативно показують демонізований Захід та всі країни, котрі відкрито виступили проти анексії Криму РФ. Свою долю отримала і російська опозиція, що вийшла на Марш Миру. Її затавровано зрадниками та прислужниками США і «загниваючого Заходу».

Влада в Білокам'яній послуговується не лише своїми медіа та використовує підконтрольні їй українські, а й не відмовляється від послуг іноземних ЗМІ, котрі готові за

певну суму чи через свою наївність опублікувати матеріали, які легко лягають в русло російської пропаганди. Імідж західних медіа куди більше цінується, ніж російських, тому кожна публікація в них, що негативно відбивається на іміджі України, – фактично на вагу золота.

Російська пропагандистська машина абсолютно не цурається послуговуватися соціальними мережами. Як і раніше, вона радо використовує ресурс «Вконтакте», экс-власник якого навіть не заперечував своєї співпраці з ФСБ. Завдяки цьому російські спецслужби можуть отримати доступ до інформації будь-якого користувача цієї соцмережі. Також російська влада традиційно використовує соцмедіа не лише для стеження, але й як майданчики для тролінгу та дискредитації активістів і політиків; щоби створити ілюзію великої кількості незгідних із основними настроями користувачів соцмережі, показати наявність «альтернативних» думок. Також групи в «Вконтакте» активно використовують для координації дій і поширення інформації. Наприклад, про мітинг так званої «Русской весни». Тематика використання соціальних медіа дуже широка та цікава, тому потребує окремого дослідження.

За допомогою усіх видів медіа російська пропаганда намагається посіяти сумнів у правильності ідей, котрі відстоює антипутінськи налаштоване населення України, дезінформувати та дезорієнтувати його, залякати українців та усіх, хто посміє виступити проти «великого російського народу», демонізувати противника в очах російського народу і виставити його в образі «всесвітнього зла», котре слід побороти.

РІЗНІЙ АУДИТОРІЇ – РІЗНІ ПОСИЛИ

Щоби досягнути цих завдань, потрібно надсилати певні послони різній аудиторії. Основні меседжі росіян спрямовані на чотири види реципієнтів: на мешканців Росії, на кримчан, на проросійськи налаштованих жителів України та на країни, що стежать за конфліктом і намагаються бути посередниками в ньому. На українців, котрі налаштовані проукраїнськи, послони повинні бути більш завуальованими і спрямовуватися на те, щоби викликати негативну реакцію, спровокувати, залякати чи вивести з рівноваги.

На мешканців Криму спрямовані меседжі: «своїх не кидаємо», «єдиний народ», «відновлення справедливості», «Крим – Росія». Чого лише вартують білборди, котрі були встановлені у містах АРК напередодні «референдуму» (дивіться фото).

На проросійськи налаштованих українців та тих, хто сумнівається: «українська влада нелегітимна», «ми вас в біді не кинемо», «ми один народ», «владу захопили бандерівці, які будуть вас вбивати», «якщо будете діяти – ми прийдемо вас захистити, тільки попросіть».

На іноземців: «українська влада нелегітимна», «владу захопили фашисти та екстремісти», «легітимний президент Янукович», «російськомовним України загрожує

Довідка «ПУ»:

Активну пропаганду проти України сьогодні здійснює ціла мережа російських ЗМІ. Зокрема, телеканали «Первый канал», «Россия», «Россия 24», НТВ, агентства РІА «Новости», ИТАР-ТАСС, газети «Комсомольская правда», «Российская газета», інші російські видання та багаточисельні сайти. Пропаганду проти України англійською мовою ведуть Russia Today та Voice of Russia.

медіа транслюють та вигороджують позицію Кремля щодо ситуації в Україні. Активно долучаються місцеві маргінальні політики та їхні лідери, котрі радо грають роль «п'ятої колони» (різного роду самопроголошені губернатори, мери тощо), професійні тролі та коментатори, що пишуть провокаційні, потрібні для Білокам'яної коментарі на форумах та медіа-порталах України та світу. Систематично свою підривно діяльність провадять провокатори для створення негативної картини в медіа (наприклад, псевдобійці «Правого сектора»). Неабиякого подиву викликають виступи зірок різного масштабу (так зване звернення діячів культури РФ), котрі своїми підписами дали карт-бланш на втручання Путіна у внутрішні справи України.

Прикметно, що всі ці структури та персоналії Росія постійно використовує у своїх ігрищах уже давно, зокрема й щодо України. Одну з найпотужніших своїх інформаційних операцій проти України Росія розвернула саме в часи президентства Ющенка у 2008-2009 роках, коли вітчизняна влада оголосила курс на вступ до НАТО. Однак після того як Україна фактично загальмувала свої інтеграційні прагнення, хвиля інформаційних атак вщухла.

ЗАМІСТЬ ЕПІЛОГУ

Росії вдалося частково досягнути свого. Крим анексовано, проте ситуація ще не розв'язана, і попереду — ще не один виток подій. Інформаційне протистояння в розпалі й, імовірно, найближчим часом не закінчиться. Безперечно, Росія відгородить Кримський півострів від втручання в його інформаційний простір українських медіа, в АРК активно культивуватиметься образ ворога, що зачаївся за Печероком, пропаганда промиватиме мізки куди сильніше, ніж до того, адже це плацдарм, котрий не можна втратити.

Слід відзначити, що після відомих суспільно-політичних подій в Україні керівництво Російської Федерації взялося активно закручувати гайки усім можливим активістам, адже страшенно боїться, що все це повториться під кремлівськими вікнами.

Однак попри все є й інша сторона медалі. Своїми ворожими діями Російська Федерація неодноразово, так би мовити, «забила гол у свої ворота». Зокрема, своїми діями вона створила українську національну ідею, яку не могли придумати 300 років; допомогла прорекламувати Україну на весь світ; дискредитувала саму себе на всій планеті, як усі вороги росіян разом узяті не могли навіть мріяти за всю історію Росії. Активно «допомогла» відродити з руїн українську армію... Цей список можна продовжувати ще довго.

Ще одним позитивним моментом є те, що і в Росії з'являються спільноти невдоволених пропагандистською машиною Кремля. Як приклад, щоб якось боротися з цим, група свідомих російських користувачів запустила в соціальних мережах групу «Антипропаганда». У Facebook у цього руху вже більше 9000 чоловік, у «ВКонтакте» — більше 5000. Таку базу групи набрали всього за кілька днів, причому засновники проекту беруть ролики або новини російських ЗМІ та аналізують їх на предмет пропаганди, перекручування фактів, фейків і так далі.

Нагадаємо, що в Україні працюють вже два сайти, присвячені викриттю фейків у новинах як українських, так і російських ЗМІ. Один із сайтів — stopfake.org, другий — блог fakecontrol.org.

Марсіани проти неофашистів

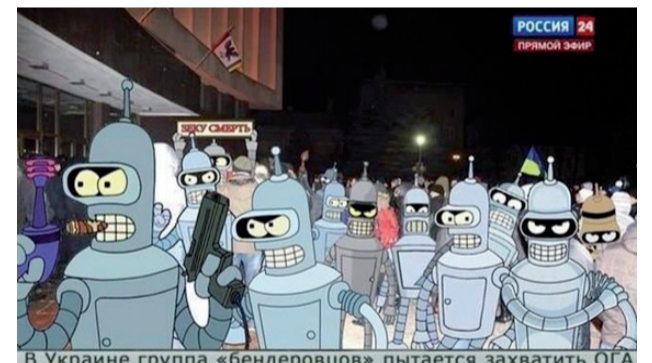
Чим більш примітивна й недолуга брехня, тим легше в неї повірити. І, як виявляється, створити паралельну реальність не так вже й складно. Не вірите? Озирніться довкола! Скільки людей, які начебто живуть поруч із вами, а насправді перебувають у іншому світі — вигаданому, а точніше — нав'язаному. Ця реальність базується на найпростіших інстинктах, а особливо — на такому сильному відчутті, як страх. З переляку не те що у неофашистів — у марсіан повіриш...

Олег БОЙКО

Недавно Україна де-факто втратила Крим. Як же так, запитували ми себе, багато кримчан водночас побачили ворогів у всіх українців? Чому???

Людам створили демонізований образ ворога. Заставили боятися. Дивлячись у Києві новини, здавалося повним абсурдом, що в деяких регіонах адмінбудівлі укріплювали бетонними блоками, заварювали двері, бо туди начебто їхали колони «бандерівців» та «Правого сектору». Нагніталася паніка, створювалася картина, що центральну й західну Україну вже захопили радикали, які ненавидять все російське — б'ють, ріжуть, палять, убивають...

Парадокс. На цьому інформаційному фоні люди більше вірили дикторам «правильних» телеканалів, ніж здоровому глузду і власним очам. Ситуація нагадувала анекдот, коли неввірна супутниця життя дорікнула чоловікові: «ти будеш вірити своїм безсоромним очам, чи коханій дружині?». Як інакше пояснити ситуацію, коли біснуетий натовп кидався на журналістів, які вели stream-трансляцію (показували обстановку в режимі реального часу без монтажу) і звинувачував репортерів, що все що вони показують — неправда.

Тож чи можна змусити велику кількість людей вірити в те, чого нема? Легко! Яскравий приклад цьому — подія, яка сталася в жовтні 1938 року в США. Тоді величезна кількість людей повірила та відчула реальну загрозу нападу (!) МАРСІАН. Піддавшись масовій істерії, натовп вимагав від силових відомств покінчити з марсіанами або видати зброю добровольцям. В колективному психозі люди стверджували, що бачили подібні до блискавок залпи прибульців і відчували запах їх отруйних газів.

То звідки ж взялися марсіани? — 3 радіоэфіру. Напередодні Хеллоуїна одна з радіостанцій транслювала постановку роману Герберта Уеллса «Війна світів», перенісши його дію в Нью-Джерсі. На початку радіовистави диктор оголосив про це, але сама постановка була розтягнута в часі й нагадувала реальний радіорепортаж з коментарями професора-астронома, глави нацгвардії Нью-Джерсі, який оголосив надзвичайний стан і повів свої частини в бій.

Постановку слухали близько 6 мільйонів слухачів і приблизно п'ята частина з них прийняла її за реальний репортаж новин. Варто сказати, що після цього ще низка радіостанцій в США намагалася досягти схожого ефекту в своїх радіоспектаклях, що зіграло злий жарт з американцями: після японської атаки на Перл-Харбор значна частина слухачів вирішила, що це черговий розіграш. Водночас для нинішньої України це надія на те, що коли вдасться розвінчати міф про неіснуючих неофашистів, люди вдруге так легко не поведуться на відверту брехню.

Як бачимо, страх неіснуючих неофашистів в Україні, як і страх неіснуючих марсіан у США мають цілком реальні наслідки. Тут варто сказати і про Донеччину, де місцеві (чи не зовсім місцеві) блокували прикордонні підрозділи, перешкоджали рухові колони, а все через чутки що прикордонників передислоковують в інші міста, де вони перейдуть під командування «Правого сектору», а вся техніка і озброєння охоронців рубежу будуть передані радикалам-націоналістам. «Абсурд», — скаже кожен, хто хоч трохи тямить в організації роботи силових структур.

16 МАРТА

ГОЛОСУЙ

ПРАВИЛЬНО!

Вы за воссоединение Крыма с Россией на правах субъекта Российской Федерации?

Вы за восстановление действия Конституции республики Крым 1992 года и за статус Крыма как части Украины?

небезпека»; «Україна — ненадійний партнер», «російських військ в Криму нема — це самооборона», «в Україні переслідують інакодумство».

На громадян у самій Росії: «ми надержава», «своїх в біді не кинемо», «нас боїться весь світ», «наших солдатів (крім Чорноморського флоту) в Криму немає, але їх дуже люблять місцеві», «ми протистоїмо всесвітньому злу».

Російська пропаганда використовує теорії мас-медіа, зокрема теорію культивування, суть якої — звизити світогляд та уніфікувати погляди аудиторії. Чим вона тупіша, тим легше нею керувати. Яскравим прикладом цього є чергова «сенсація» від російського телебачення. Виявляється до них їдуть біженці із Західної України. Ті, яких ображають «бандерівці», палять офіси і тероризують за «інакодумство». Саме такими словами про сім'ю зацькованих бізнесменів Латарцевих з Рівненщини цього тижня розповідали російські журналісти, причому на різних каналах — слова і кадри, як під копірку. Але Інтернет зробив свою справу і ці сюжети побачили в їх рідному містечку. Сім'ю «зацькованих бізнесменів» — Латарцевих з Рівненщини — в рідному містечку знають як шахраїв, які шукають вигоду в усіх і в усьому. От і вирішили попрацювати на російську пропаганду.

Інший приклад «тупого» меседжу викинуло Міністерство зовнішніх справ Російської Федерації. Як воно заявляє, нещодавно у потязі «Кишинев-Москва» на одній з залізничних станцій до вагону увірвалися вояки Української повстанської армії та пограбували подорожуючих. Це взагалі щось. Насправді ці «грабіжники» були співробітниками МВС, які зайшли до потяга аби розслідувати пограбування однієї з пасажирок, в якій зникла сумочка.

«П'ЯТА КОЛОНА» ЗНАЄ СВОЮ СПРАВУ

Російська влада використовує цілу армію пропагандистів. Серед них — журналісти-пропагандисти з Росії, України та країн західного світу (готові працювати з порушенням журналістської етики заради дивідендів), різноманітні «експерти», котрі в усіх можливих, особливо закордонних

У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

Генерал з Шевченком ходять Інтернетом

Олег БОЙКО

Відеоролик, на якому генерал-майор Державної прикордонної служби України Анатолій Журавель напам'ять читає вірш Тараса Григоровича Шевченка «Розрита могила» стрімко поширився Інтернетом. За першу добу він набрав більше 10 тисяч переглядів на сторінці Держприкордонслужби в мережі Facebook, а також був продемонстрований у стрічках новин центральних телеканалів України.

Оригінальність відеоролика в тому, що вірш читали не на сцені, а на «передовій».

«Поступ Українського народу до єдності продовжується. Чонгар. Адміністративний кордон республіки Крим з Херсонщиною. Слава Нації!», — завершує свій відеовиступ генерал. Особливо емоційними є коментарі до цього ролика. Пропонуємо читачам ознайомитися з ними.

facebook

Державна прикордонна служба України

Андрій КХОЛОШНЕВСЬКИЙ Генерал підняв свого звання, за таким військо встане!

Зоряна Федорів-Шкіра ГЕРОЯМ СЛАВА!!!

Сергій Ульзько Слава Україні!!!!!!!

Алексей Игнатьев Молодец!!!!

Таня Пола Честь і слава патріотам України!!

Ніна Трегубова Боже, як актуально і сьогодні...

Елена Мисюк Такий генерал ворога не пропустить! Кам'яна стіна! Слава Україні! Слава нації! Героям слава!

Вікторія Повелова Наши Герои! Помогите им Бог, спаси и сохрани!

Марина Чернецкая Молодец!

Роман Шевченко ГАРНО

Ольга Пастернак слезы на глазах... Браво!!! Наш народ достоин жить лучше! Вою чмю изгнать из страны! Жить по чести и совести!

Li UA Вибачте за те, що я недооцінила нашу армію... Слава нашим військовим!!!

Sergei Lopatyuk Дякуємо!

Наталія Андрусенко с радостью читаю все ваши сообщения, спасибо за службу

Маргарита Гуляя СПАСИБО! Народ Украины с ВАМИ!

VaduaMVS «I на оновленій землі врага не буде, супостата...»

Иванна Гуря Як красиво читає, яка прекрасна наша мова....

Наталья Куринная-Гарбина Українська еліта!

Любовь Халилова ПРОРОЧЕСКИЕ СТИХИ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

Константин Маслеев Дай тебе бог здоровья, господин генерал!

Константин Маслеев Круто! У нас генералы поэмы читают!

Евгений Нелюдимов Слава Україні, слава вільним українцям! Шана військовим, рядові запасу з вами.

Олександр Руденко Слава Нації! Смерть ворогам!

Василь Савчук Такі люди мають право називати себе українськими воїнами.

ГоснаJobava SLAVAUKRAINI!!!!!! DAI BOG NAM RABED NAD VRAGAMI AMIN!

Рада Сонячна ТАК ТРИМАТИ, мій - наш! - генерале! Шевченко, певна, в Духовнім синкліті України тонкого світу пишастесь таким СИНОМ УКРАЇНИ! ШАНУЄМО, ПІДТРИМУЄМО, ЛЮБИМО! СЛАВА УКРАЇНІ!

Любовь П. сплюндрованаУкраїна... 1845 р. актуально і сьогодні

Оксана Горь СЛАВА ГЕРОЯМ!!!!!!НА ТАКИХ ВІЙСЬКОВИХ ПОТРІБНО РІВНЯТИСЯ МОЛОДІ.

LiliyaSlyvka Як це круто! Браво!

Мар'яна Мелісса Дякую Вам! Слава Вам!!! Ви приклад для моїх майбутніх дітей, я пишась Вами і молюсь за Вас і всіх військових. ДЯКУЮ

Любовь Дилан Низько кланяюсь

MarinaSchenko Поважайте! Тримайтесь!

AnnaKolisnik Шана і низький поклін

NataliaPodolyak Справжній син свого народу!

AlexanderSlovoda Таких би генералів побільше в наше військо!

Коментарі викладено без редакційної правки мовою оригіналі

ПІДТРИМКА КОРДОНУ

Нещодавно представник Громадської ради при Адміністрації Держприкордонслужби України Дмитро Акімов відвідав прикордонні підрозділи Східного регіонального управління. Як полковник запасу Дмитро Ігорович не зміг залишитись осторонь і вирішив підтримати охоронців рубежу, які нині несуть службу у вкрай напружених умовах на кордонах з Російською Федерацією.

«Незалежність України» для бойового духу

Андрій КУЧЕРОВ

Дмитро Акімов зустрічався з персоналом Східного регіонального управління, Харківського прикордонного загону та виїжджав у відділи прикордонної служби «Дергачі», «Козача Лопань», «Веселе», «Харків-аеропорт» і «Харків».

Спілкуючись з персоналом і відповідаючи на запитання прикордонників, Дмитро Ігорович зауважив, що у країні настав час випробувань і кожен повинен дати для себе відповіді на багато запитань. Дивлячись телевизор і слухаючи новини, ми перебуваємо у незвичній, як для мирної держави ситуації. І коли ти не знаєш, як діяти або маєш певні сумніви, то дій згідно з законом — радив прикордонникам Акімов.

— Свого часу мої однолітки — розповів Дмитро Ігорович — спостерігали за подіями в Афганістані. Для нас, молодих хлопців, це була романтика. Сьогодні мої друзі, які пройшли Афганістан, розповідають про ті нелегкі часи своїм дітям і онукам. Впевнений, що пройде зовсім небагато часу і ви — сила і оплот безпеки на державному кордоні — будете розповідати про сьогоднішні дні своїм дорослим дітям. Вони будуть дивитися на вас, як на уособлення справжніх захисників Вітчизни та батьківського дому й сприйматимуть ваші спогади як і ми свого часу, з позиції романтики.

Не міг не відмітити Дмитро Ігорович корисні для себе висновки, які він зробив після спілкування з прикордонниками. Особливо йому запам'яталася старший інспектор відділу прикордонної служби «Харків-аеропорт» старший прапор-

щик Ольга Погребняк. Вона служить на державному кордоні з 2006 року, до переїзду на східний кордон проходила службу на західній Україні, у Великих Мостах. Порівнюючи характеру людей, рівень життя, стосунки, вона не відчуває принципової різниці і не бачить проблем, які неможливо вирішити мирним шляхом.

— Нам дуже боляче за Крим, нас не навчали воювати у прямому сенсі, — сказала Ольга Юрїївна. — Наша діяльність ґрунтувалася на коректності, доброзичливості, ввічливому ставленні до громадян, які перетинають державний кордон, але ми будемо стояти за свою Україну.

Під час перебування у підрозділах Східного регіонального управління головний учений секретар Міжнародної Георгіївської Академії безпеки і права, доктор соціологічних наук Дмитро Акімов нагородив медаллю Міжнародного академічного рейтингу «Золота фортуна» «Незалежність України» п'ять підрозділів і персонал Державної прикордонної служби України.

ЗІРКОВИЙ ДЕСАНТ

Приїхали шоумени, привезли гостинці

Відомі з телеекрану гості — Сергій Притула та Геннадій Попенко — відвідали недавно прикордонників, які несуть службу на адмінкордоні з АР Крим біля села Чонгар. До захисників Вітчизни шоумени приїхали не з порожніми руками. Враженнями від поїздки та фотокартками Сергій Притула поділився на своїй сторінці в мережі Facebook.

Олена ТАЩИЛІНА

— Ми забили повний багажник машини тим добром, що ви знесли мені, і погнали на Чонгар, — пише Притула. Дуже потішив місцевий люд, всі на якомусь патріотичному піднесенні, багато синьо-жовтих прапорів, на фоні яких відбуваються весняно-польові роботи.

Крайній блок-пост тримають наші прикордонники і десантура. «Крилату піхоту» ми не застали, вони якраз окопались у полях, а от до «погранців» у гості зайшли. Передали розгрузки, броніки, медикаменти, спальники, речі особистої гігієни (це те, чому зраділи дуже), а також соки, води, солодощі, мед, цигарки, побутова хімія (те, чому просто зраділи).

Хлопці були потішені увагою, всім Вам передавали вітання, дякували, що молитесь за них і обіцяли стояти до кінця. Дуже нахвалювали десантників, які там стоять, казали, що то бійці дуже заповзяті та ідейні!

Крім матеріальних благ, охоронцям рубежу шоумени привезли також вітання від малечі — дитячі малюнки. Захисники Вітчизни пригостили зіркових добродійців супом, організували їм екскурсію та із задоволенням сфотографувалися з гостями.

Через соцмережу Сергій Притула подякував усім за можливість морально та матеріально підтримати українських військових і зазначив, що це не остання така поїздка.

СКОРБИМО

Пам'яті товариша

24 березня на 77-му році життя перестало битися серце генерал-лейтенанта у відставці Артемова Олександра Сергійовича.

Його життєвий шлях розпочався у селі Різдвянка Запорізької області. Залишившись без батька, який не повернувся з фронту, Олександр після закінчення середньої школи працював канатником на метизному заводі міста Запоріжжя. Звідси молодого робітника призвали до лав Прикордонних військ, які визначили усю його подальшу життєву долю.

Службу рядовий Олександр Артемов розпочав у прославленому героїзмом Брестському прикордонному загоні. Першими рядками його офіцерської біографії після закінчення 1962 року з відзнакою Московського прикордонного училища стала посада заступника начальника прикордонної застави „Віскулі” імені Григорія Кофанова. Належно оцінивши працьовитість і відповідальність молодого лейтенанта командування призначило Олександра Артемова помічником начальника політвідділу загону з комсомольської роботи.

Близько десяти років офіцер займав різноманітні посади в Брестському прикордонному загоні та політвідділі Червонопрапорного Західного прикордонного округу. Сім років свого службового шляху віддав керівній роботі, очолюючи політвідділи — спочатку Чернівецького, а згодом Львівського прикордонних загонів. Блискуче виконання службових обов'язків сприяло призначенню Олександра Артемова на посаду заступника начальника політвідділу Червонопрапорного Західного прикордонного округу.

Як офіцера, котрий мав дві вищі освіти, — закінчив історичний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка та Військову академію Генерального штабу ЗС СРСР — полковника Олександра Артемова 1986-го року призначають заступником начальника військ Середньоазійського прикордонного округу. У роки неоголошеної війни в Афганістані генерал-майор Артемов Олександр Сергійович багато часу провів у „відрядженнях” на бойових позиціях прикордонних підрозділів, будучи переконаним, що не буває кращої настанови підлеглим, аніж особистий приклад.

Його останньою військовою посадою після повернення з Ашхабаду на рідну землю стало призначення 1992 року заступником Голови Державного комітету у справах охорони державного кордону — Командуючого Прикордонними військами України.

1994 року генерал-лейтенант Олександр Сергійович Артемов звільняється у запас з військової служби та керівництвом молоді української держави призначається Генеральним директором Меморіального комплексу „Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років”. Спрямовуючи колектив його науковців, Олександр Сергійович сприяв пропаганді славетної історії захисників державних кордонів, а також допоміг створенню Центрального музею Прикордонних військ України.

Помітною сторінкою в життєвій книзі вихованця кордону стала його десятирічна робота на посаді Голови комітету організації ветеранів Прикордонних військ України. Опираючись на активну підтримку керівництва прикордонного відомства, він вважав справою честі спрямовувати діяльність ветеранських організацій так, щоб вони були активними помічниками у вихованні нинішніх охоронців кордону в дусі високого патріотизму та готовності стати на захист рубежів Вітчизни. Як очільника організації ветеранів-прикордонників його ніколи не полишала також турбота про забезпечення необхідного лікування та інших потреб людей похилого віку, які кращі роки свого життя віддали службі з охорони державних рубежів.

До останніх днів, уже хворіючи, він не полишав своїх зв'язків з рідними по духу і такими близькими серцю Прикордонними військами.

Кавалер орденів: Червоного Прапора, За службу Батьківщині у Збройних Силах СРСР — III та II ступенів, Богдана Хмельницького — III та II і I ступенів, 42 медалей та іноземних відзнак, кандидат історичних наук, заслужений працівник культури України, почесний прикордонник України генерал-лейтенант у відставці Артемов Олександр

Сергійович залишиться у нашій пам'яті як патріот Вітчизни, чий внесок у розбудову Державної прикордонної служби України важко переоцінити. Усе своє життя він не грішив супроти своєї совісті, сумління, людської гідності й офіцерської честі.

Передчасна смерть Артемова Олександра Сергійовича — це непоправна втрата для його рідних, близьких, друзів, для всієї прикордонної спільноти. Світла пам'ять про справжнього сина українського народу назавжди залишиться в наших серцях.

**Колегія Державної прикордонної служби України,
Комітет організації ветеранів ДПСУ,
товариші по службі**

ЛІТОПИС МУЖНОСТІ

Підземні фортеці

З 22 червня по 4 липня 1941 року бійці 90-го Володимир-Волинського укріпрайону мужньо тримали наступ гітлерівців і вбили 1400 ворожих солдатів і офіцерів. Втрати прикордонників становили 70 відсотків особового складу загону, тобто 1300 бійців і командирів. Саме їхній героїчний подвиг став початком знищення нацистської Німеччини.

ДОТ Героя Радянського Союзу лейтенанта Сергія Гуденка на околиці м. Устилуга Волинської області

Оскар МАЛИНОВСЬКИЙ

Бойові дії в районі Володимир-Волинського 2-го укріпрайону носили край запеклий характер. Відомий подвиг оборонців доту поблизу села в околицях Устилуга, яким командував Герой Радянського Союзу лейтенант Сергій Гуденко. Його гарнізон кілька днів стримував наступ фашистів і боронився до останнього захисника. Сім діб він безперервний бій загін підземного гарнізону, який очолював політрук 4-ої прикордонної застави А.З. Ліванцов. Всі його бійці загинули.

У спогадах, які залишив Маршал Радянського Союзу, Герой СРСР І.К. Баграмян читаємо: „Гарнізон дотів Володимир-Волинського укріпленого району, яким командували молодші лейтенанти

Сергеев і Серебряков, перебуваючи в оточенні, відбивав всі атаки. Коли в доті Сергеева закінчилися боеприпаси, група бійців із своєї маленької фортеці вступила в шалені рукопашні сутички з фашистами. Випущено останні набойки. Загинули в бою майже всі захисники доту. Живими залишилося тільки двоє: поранений Серебряков і Аргунов взяли останні гранати, відчинили двері й кинулися в групу ворогів. Тяжко поранений Аргунов підірвав гранату і загинув разом з гітлерівцями. Стікаючи кров'ю, Серебряков зумів відбитися і прорватися до гарнізону сусіднього доту».

Чотири дні між селами Борнів і Промів Іванічевського району (Волинська обл.) бився гарнізон доту на чолі з лейтенантом Іваном Трубніковим. Оточений противником, воїни вогнем гармати та кулеметів знищили десятки гітлерівців і кілька одиниць військової техніки. Лише після

того як більшість оборонців загинула, а в доті закінчилися вода і продовольство, ворогам вдалося захопити героя. Подвиг Трубнікова став відомим громадськості лише 2010 року завдяки місцевим старожилам і автору цих рядків.

Гарнізони дотів «Кулик» і «Грізний» із 146-го ОКАБ капітана Бурого прикривали ділянку кордону Литовеж — Грибовиця — Лішня (Волинь). Гармата та кулемет «Грізного», гарнізон якого очолював лейтенант Іноземцев, уже о 5-й годині 22 червня били по ворогу, що наводив понтонну переправу через Західний Буг. За свідченням місцевих жителів „Грізний” вів вогонь по ворогу до початку липня і замовк лише після того, як німецькі сапери підірвали його разом з оборонцями. До кінця червня відбивав атаки і гарнізон доту „Кулик”. Під кінець боїв у ньому з одинадцяти бійців залишилося четверо. Загинув після кількадедних боїв і гарнізон кулеметного доту „Безіменний”.

Про подвиги однополчан автору цих рядків розповів молодший лейтенант І. Головашов з доту „Кулик”. Важко поранений і полонений у тих боях він після війни повернувся в село Стара Літня Іванічевського району (Волинь) до дружини-волинянки, з якою пов'язав долю напередодні війни.

У дот, який героїчно обороняв гарнізон лейтенанта Закаталова, фашисти кинули сотні снарядів. Лейтенант і його бійці поглухли від безперервних вибухів. Майже всі були поранені осколками, що відлітали від стін. Ядучий дим наповнив приміщення доту. Воїни задихалися, але як тільки німці піднімалися в атаку, маленька радянська фортеця оживала і відповідала кулеметним вогнем. Гарнізон Закаталова продовжував бій протягом цілого тижня, поки його не підірвали і всі захисники не загинули під уламками свого доту.

Особливу стійкість виявили прикордонники 13-ої застави 90-го Володимир-Волинського загону, якою командував лейтенант О.В. Лопатін. Вони засіли у блокгаузі, що знаходився на території застави і відбивали всі атаки гітлерівців. Скільки вдалося протриматися цим героям? День? Два? Про більше неможливо було й думати. А оборона лопатінців тривала 11 днів!

Командира одного з фашистських полків, які вдерлися на українську землю, Отто Краузе наші бійці взяли в полон. Він розповідав: „...Не було таких втрат, як у ці хвилини, коли ми намагалися форсувати Буг. Лише під прикриттям мінометного вогню ми почали просуватися на радянський берег, але просуватися далі не могли. Уздовж берега були вогневі точки. Прикордонники засіли в них і відбивалися буквально до останнього патрона. Нам довелося викликати саперів. Вони підповзли до укриття і намагалися підірвати їх динамітом. Але й після вибухів прикордонники знову чинили опір. Ніде, ніколи ми не бачили такої стійкості, такої військової завзятості. Ми вже обходили вогневу точку, йшли далі, проте ніяка сила не могла зрушити двох-трьох прикордонників з їхніх позицій. Вони йшли на смерть, але не відступали. У моєму батальйоні було тоді 900 людей. Лише вбитими ми втратили 150 чоловік. Понад сто дістали поранення. ...”

Таких гарнізонів у районі 90-го Володимир-Волинського прикордонного загону було багато. Більшість їх подвигів залишаються ще невідомими. На стінах дотів досі видно шрами від снарядів, бомб, пекельні сліди вогнететів. Сторожили багатьох сіл Прибужжя розповідають про загибель гарнізонів дотів біля їхніх сіл, про застосування німцями вогнететів, газових засобів, а також закладення саперами вибухівки. ■

facebook

Державна прикордонна служба України

Лєся пашко

Шановні офіцери, дорогі солдати! Сьогодні за вашими спинами - ми, пам'ятайте про це! Уявити собі складно, як вам важко! Молимося за вас, за спокій в Україні. Будьте мужніми, тримайтеся! І пам'ятайте слова з пісні: "Можна все на світі вибирати, сину, вибрати не можна тільки БАТЬКІВЩИНУ". Бережіть кордони нашої спільної домівки!

Alex Shysh

Даст Бог отобьемся от этих уродов и будем строить общество мирового уровня. Сейчас сложное время для Украины и каждого из нас, но только от нас, от каждого из нас зависит где и как будут жить наши дети. Пришло время осознать самого себя и изменить в лучшую сторону не только ситуацию в стране, но и самих себя. Все в наших руках, в руках народа Украины. Кроме того это момент когда люди могут восстановить или подтвердить уважение друг к другу. Расставить все на свои места и занять правильную позицию в жизни где будет не стыдно смотреть в глаза друг-другу. Сейчас всем тяжело и пусть сидят дома те кто слаб, но сильный проявит свою силу и силу воли в первую очередь. Народ с Вами. Слава Україні!

Natalia Bigun

Дякуючи Вам чудові, прекрасні чоловіки. Мужні і цілісні це повертає нам віру в перемогу, в силу духа! Тримаймося бо наша нація пройшовш випробування терпінням переможе той за Правду! Ще раз дякуємо за ви в нас е!

Вадим Гура

Мужик держитесь, спасибо ВАМ! Могу принять семью, если есть необходимость. Днепропетровск тел.050-146-28-89 Вадим.

Викладено без редакційної правки мовою оригіналів

ДЕЖА ВІО

«Двоголова ворона у Криму». Карикатура у лондонському журналі «Панч», 29 вересня 1855 року. Два солдати союзників дивляться на дво-голового орла, що тікає.

dic.academic.ru

МИТЬ РОЗРЯДКИ

Шановний президенте!

Моя теща призначує мене, балакає лише українською, не дає вдосталь напиватися і ганяти дружину, приховує від мене свою пенсію і зарплату дружини, обзиває кацапом і принижує мою національну гідність!

Прошу Вас захистити мій національний дух і ввести війська на тещину садибу, де я змушений прозябати під тиском бандерівської тещі.

З повагою безробітний алкоголік Ваня.

Ви — бандерівець і націоналіст!

Я-таки да. У нас уся синагога така.

— Вікторе Федоровичу, а як це Володимир Володимирович додумався напасти на Україну?

— Я його попросив.

— А ви як до цього додумалися?

— Він мене попросив.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

ПРИКОРДОННИК
УКРАЇНИ

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Олег БОЙКО
Заступник
головного редактора
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ
Черговий
по номеру
Максим СІБУРОВ

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15
Програму телебачення та сканворд надано ТОВ «Мега-Поліграф»
Замовлення: 34450
Наклад: 8200 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11
Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77
E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net

Видається
з липня 1943 року

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

Рада та Актив громадської організації «Ветеран кордону» Одеського прикордонного загону щиро та сердечно вітають ювілярів: майора запасу ГРАБСКІСА Антанаса Броняуса з 75-річчям; з 70-річчям полковника у відставці МАШКОВСЬКОГО Миколу Петровича, майора запасу ПОЛІЩУКА Василя Ульяновича; з 65-річчям старшого прапорщика запасу ВАСИЛЕВИЧА Михайла Георгійовича; з 55-річчям капітана запасу КОВАЛЬОВА Юрія Миколайовича, старшого прапорщика запасу КІЙКА Олексія Миколайовича та ветеранів – іменинників березня: ВОРОНКОВА Миколу Миколайовича, ГАВРИЛЮКА Олександра Вікторовича, ГУЛЯЄВА Олексія Олексійовича, ГУРКІНОВА Олександра Володимировича, ЕРЬОМЕНКА Петра Миколайовича, КАМАСHEBA Володимира Петровича, КРАСНОВА Геннадія Полікарповича, КІСЛЯКОВА Олександра Євгеновича, КІЗЕЯ Валерія Артемовича, ОСТАПЧУКА Володимира Івановича, ПОЛЯКОВА Віктора Васильовича, ПЛОХОТІНА Володимира Вікторовича, ПЕТРЕНКА Михайла

Павловича, РЕДЬКІНА Андрія Михайловича, ТКАЧЕНКА Олександра Валентиновича, ШУМЕЙКА Дмитра Юрійовича, ЯНОВИЧА Миколу Леонідовича, а також вдову ветерана-прикордонника ПЕРЕЛУКУ Тамару Миколаївну!
Нехай доля шле Вам добро, здоров'я і щастя, нехай тепло і затишок родинної оселі надійно захищає Вас від негараздів!

Чоловік Андрій та колектив інформаційно-аналітичного відділу штабу Мостиського прикордонного загону щиро вітає з Днем народження чарівну, милу жінку, мудру добросердечну колегу, люблячу і турботливу дружину, берегиню сімейного благополуччя ЧЕРЕПОВСЬКУ Світлану Володимирівну!
Нехай жіноче щастя квітне веселково
І хай лунає скрізь привітне слово!
Хай Бог благословляє Твою долю
І береже Тебе від розчарування й болю.
Достатку, щастя, радості й любові,
Сім'ї Твоїй у доброму здоров'ї!

ФОТОФАКТ

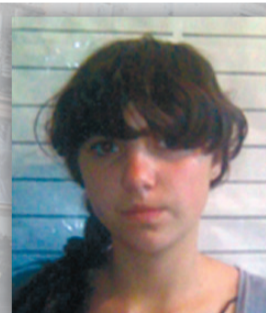
Євроасоціація кордону

У найбільших аеропортах України оформлення громадян ЄС відбуватиметься спільно з громадянами України.

Мар'яна МАРКОВИЧ

Таке нововведення відбулося за дорученням Кабінету Міністрів України з моменту підписання політичної частини Угоди про асоціацію з Європейським Союзом та направлена на підвищення комфорту громадян під час прикордонного контролю.

Наразі в авіаційних пунктах пропуску прикордонне оформлення громадян країн ЄС вже проходить у місцях оформлення громадян України. Відповідні інформаційні показники розміщені на кабінах паспортного контролю.

Софія Талпаш

Дніпропетровська область.

Допоможіть знайти 15-річну Софію Талпаш! 19 жовтня 2013 року близько 19.00 дівчина пішла з лікувального закладу м. Дніпропетровська та досі не повернулася.

Прикмети дитини: виглядає на 14-16 років, середнього зросту та статури, темне волосся середньої довжини, карі очі.

Одяг: чорно-сіре плаття, чорний жилет зі штучного хутра, білі босоніжки.

СЛУЖБА РОЗШУКУ ДІТЕЙ
Магнолії-ТВ

0-800-50-14-14

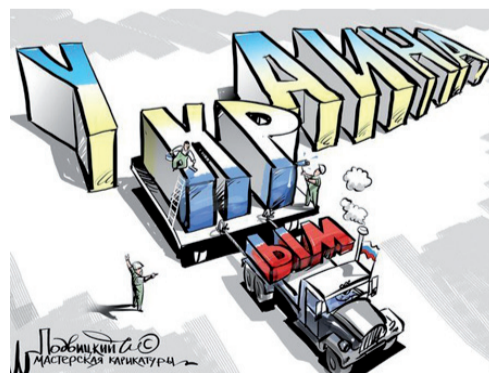
дзвінки зі стаціонарних телефонів БЕЗКОШТОВНІ

www.detipoisk.com

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

Кримський референдум

Це не моя нога!..